बाटचीनन्तु घोमनं कार्येत्वदा । उत्तरस्यं प्रचावञ्च प्रसाखादिधिकारवेत्। स्विश्वितायामधारीग्यं धनं धान्यञ्च पुष्कानम्। गोपदा च भवेदाची वेदी सम्पत्-घदा भवेत । मग्ड बायां भनेत्को त्तिं वरहा पूर्ण चन्द्रिका । खायुः प्रदा भवेदजी पद्मा धौभाग्यदा भवेत् । प्रत्रपदार्ष-षन्द्रा श्वान्त्रिकोणा यह नायिनी । देवस्य यननार्थन्त पीठिका दम की सिताः । भैने भैनमधी ददात पार्थिके वार्विधी तथा । दारजी दार्जा कुर्यात् मिन्ने भिन्नां तथैव च । नाम्थ्यांनिस्तु कर्तव्या सदा ग्रुभफ्लेप्सुसिः । अद्यौदामसमन्देधां हिङ्गादामसमन्त्रा। यस देवस्य या पत्नी तां पीठे परिकल्पयेत्। एतत्मर्वे समाख्यातं बनाबात् पीठनचणम्"।

पि खित वि पिडि-स । १ मं इते श्राचित मेदि श्रुचिते धतुरको प् राजनिश शिग्यके ति उ**षा**दि ।

पिण्डिल प्रावर्ष्ड+चस्वर्षे-इनच्। सेती गळ्च। पिएडी स्ती पिडि-रन् कीप् । शिवरहीतगरे श्वनावृत्त तायां रखर्जरभेदे (क्रोन्हारा) मेदि॰ अतत्त्वचानार्थोप-देशे धर्षाः ।

पि खोज कु प् क्षिभेरे। तस्य गोबापत्यम राजा पै राखीज-क्ति तद्यत्ये बद्धाये त खिल्यां बस्ता॰ तस्य बक्। 'पिखीतक प्रश्विकारिक स्वर्गपण्ड' फन्युब्बहारा तकति चनुकरोति तक-इासे सम् । श्मर्नष्ट रतगरे च खनरः १फियलभने विश्वः।

पिखीतगर पः पिरखा अन्यपिर्वेशोपविज्ञासगरः। तगरदृची लिकाः। वियोकष्टचे राजनिश पिष्डोपुष्य प्रश्वित्वा उपस्थितं प्रध्यमस्य । संइतस्वयकपुष्पे पिण्डीर प्र पिण्डं पिक्झाकारं फलभीरयति देर-चण । श्दा जिमक के विका॰२ नीरमें हारा । शह खड़ीरें रायस॰ पिष्डीश्रम् ६० विष्ड्यां. भोजने एव नान्यत न्यूरः। गेइ-निर्होन युदादावसमर्थे हेमचा भट्टिः प्राद्य खदा॰ पिख्या की पगवते क्रूबते रोगइन लेन वत् प्रको र स्वम्

पिय्याक प्र•न॰ पष-व्यवद्वारे ख्राकन् नि॰। शतिबधाल्के श्चिक्त्वनि श्वाङ्गीके व | 8सिच्नके प्रंद्शी॰ मेदिः। स्तीत्वे क्रीय तस्त्र अतार्धभन्नाचे न दोष. मन्तः ११।६२ अन्यत दोगो यया "पिण्यामं भद्याया ह यो वे मास्वपर्धात । तस्य वे ऋष् सन्त्रीष ! प्रायसित स्योभनम् । प्रकृतो द्रव वर्षाण कक्षणस्य समावयम् ।

च्यांतिपाती जतायास व्यमरः।

जायते मानवस्त्रत् मम कर्मपारायणः" वराष्ट्रपः। पितरिश्र प पाले पनिता॰ चल्कस॰। पिटेविषये-एव गरे नान्यलेति । चेपेडस प्रयोगः ।

पितापत प्र•िंद । इन्हें पूर्वपदे खान छः । पिसरि पत्ने च

पितासन् प्र पितः पिता पित्स-डामन । पितः पितरि पिटियादयोऽप्रज्ञ। तस्यत्यां स्ती॰ क्षीप समरः।

पितु प्र॰ पा-रचयो तन् प्रघो । चन्ने निघयट :। पातेवां विबतेः पायतेवाँ" निर्•्। २४। ऋ॰ १०।७६।५ छरा।

पितु:पुत प • ६त • चलक्ष । विख्यातात् (वापेर मत बेटा)

पित्रक्ष चे प्रते चेपे त वा खल्कसः। पितु:स्व(प्व) सृ स्ती हत व्यन्तम वा पत्वम। पित्मिगिम्यां तथा चपत्वं क । वितः ख(क) कीय तदपत्वे पं स्तीं। पित ए॰ पाति रचति पा-त्य नि॰ । श्लनके । माता स॰ को ती पित्रोषः दि वश मालापिलोः खसरः । पञ्च-वितृग्रद्धेश्ट्रप्र•हम्बस् । वितरः श्राबुदेवता इत्य क्रीः सादीहें यो २पाप्तिनृजीक के । पितृजीकः पित्याचस पित्रक ति॰ पैतृक+प्रवो॰। श्वित्रश्यते यब्द्माः। विश्वदत्त

एव उच् वा दत्तकोयः। २ पितृदत्ते च ।

पिलक्सम् न पित्तुह्छ कर्म। त्रादादी मतः श्रार स्रो । पितृकार्यादयोऽस्यम ।

पित्रकाल्य प्र- पितृत्रहिन्य कल्यो विधानम् । पितृत्वास् श्रादादिकमीय। इरिवं १७व० उत्ते पिनुवास-त्यत्यादिचायके श्यन्यभेदे च इरियं श्रेश्च । देशद्रे कस्पप्। १ पित्रत्वस्ये च

पिह्नानन न॰ ७त॰। खायाने जरा॰।

पित् कु च्या की पितृकता कु च्या। तीर्थभेदे भा व । ५ ७ छ । पित्रगण ४० ६ त॰। बाम्निष्नात्तादिषु "मलो हैर स्वामंद्र ये भरीच्यादयः सुताः । तेमान्द्रभीयां अर्वेषां प्रमाः पितृगणाः स्रताः । विराष्ट्रस्ताः स्रोतसदः साध्यानां पितरः खूताः। धामिकात्ताच देवानां मारीच्या बोक विश्वताः। दैत्वदानवयसाणां गत्ववीरगरसदाम्। स-पर्यानां नरायाञ्च सहता विश्विदीऽसिलाः। बीमपा नाम विमाणां चित्रियाणां इविभू जः। वैग्रानामा-ज्यपा नाम गृहाचान्तु सुकाबिनः। शोमपास्तु करेः धुत्रा इविधनोऽफ्रिर:स्ताः । प्रवस्त्रस्याच्यपाः प्रमा व-शिष्ठ सुकाबिनः। धरिनदस्थानरिनद्ग्ञान् काव्यान् विश्वपद्भाषा । खाम्बियात्तांच सौम्यांच विद्याचामेव निर्दिशेष् । य एते त नचा चच्याः पितृपां परिकी-